Suflul creator

On Iunie 09, 2014

Ridică-ți leadershipul la rang de artă, sugerându-le oamenilor să aleagă și să accepte acea culoare dătătoare de energie care să le deblocheze potențialul.

Am cunoscut-o pe vremea când eram student în anul întâi, pe la sfârșitul primului semestru. Era studentă, ca și mine, doar că la o altă facultate. Foarte inteligentă, cultivată, nicidecum tipul de fată plină de ea și prefăcută, ceea ce m-a bucurat și m-a liniștit. Era, de asemenea, foarte frumoasă, de statură medie, cu figură de copil, ochi căprui dulci și jucăuși, sprâncene maro subțiri, arcuite, nas fin, nițeluș ascuțit, buze ușor cărnoase și o privire plină de taină. Deloc machiată, îmbrăcată modest dar elegant. Părea lipsită de cusururi. Şi câtă tinerețe era în zâmbetul ei. Inspira totuși o oarecare maturitate.

M-am văzut cu ea de prea puține ori ca să spun că o cunosc îndeajuns de bine. Dar prima oară când am zărit-o, în biblioteca universității, mi-am dat seama că îmi era superioară în mai multe privințe. O priveam cu multă atenție, ea nu a observat și din cauza asta nu s-a sesizat. Era chiar în banca din fața mea. Ceva mi-a stârnit foarte tare interesul. Scria ceva. Nu știam ce. Stătea aplecată asupra caietului. Mi se părea că ascunde ceva. De parcă își crease un mic teritoriu încercuit de bariere invizibile, în interiorul căruia se retrăgea. Pentru că părea atât de absorbită de ceea ce scria, mi-am aplecat privirea asupra caietului ei, sperând să întrezăresc misterul. Am făcut ceva ce nu poate fi iertat? Nu cred.

Trăia în lumea imaginației, scria o poezie. O poezie de dragoste. Cuvintele ei se legau atât de ușor, aveau sens, aveau rimă și se transformau uneori în expresii frumoase. Nu se repeta. Metaforele pe care le planta inteligent între versurile scurte mă purtau în spații nevăzute, într-o lume de basm: cu cavaleri curajoși, prințese frumoase, zâne și spiriduși. Era o creație autentică, dar tema era asemănătoare cu cea din *„ Visul unei nopți de vară "* de William Shakespeare.

Leadership: Ești în stare să-ți însușești înțelegerea definitorie a ceea ce ești într-un exercițiu de admirație față de o figură remarcabilă, iluminat de revelația esenței artei care este asimilată sufletește printr-un act de interogare vizuală?

O urmăream cu atenție cum scrie. Ceva îmi ținea țintită privirea asupra ei. Nu știu ce. O forță nevăzută, misterioasă. Oh, ce fată ! Am simțit că dacă stau mai mult în preajma ei voi putea și eu să fiu ca ea, creativ, spontan, inventiv, unic și extraordinar. Aș fi vrut să aflu ce-i trecea prin cap, la ce se gândea, cum îi veneau ideile, cum reușea să scrie atât de frumos, atât de rapid și atât de bine. Așa cum spunea odată un scriitor, o fată tânără e un profesor înnăscut și poți întotdeauna învăța ceva de la ea.

În acel moment, cu mult entuziasm și cu o poftă nebună, mi-am dorit să învăț de la ea să scriu. Dar nu să scriu poezii, ci să fiu creativ. Să am idei, mintea să-mi alerge tot mai repede, conștient fiind că doar oamenii creativi reușesc să ajungă departe. Ca dintr-un izvor care a secat vreme îndelungată, deborda atunci în mine o bucurie creatoare nestăvilită. Trei cuvinte îmi sunau în urechi tot mai tare, tot mai des: cunoaștere, inventivitate, succes. Oamenii de succes au avantajul că sunt inteligenți, ingenioși, găsesc rapid idei și știu să construiască ceva de la zero.

N-am vorbit niciodată cu nimeni despre ziua aceea în care am devenit scriitor. Din păcate n-am păstrat legătura cu ea deși ne-am înțeles bine. Nu ne-am mai văzut de foarte mult timp. De aproape 6 ani. Îmi amintesc puține lucruri despre ea. Mi-ar plăcea nespus de mult s-o revăd. Ştie că am scris câteva cărți. A aflat de curând. Bănuiesc că încă mai este surprinsă.

Probabil se întreabă cum am reușit. Oare ea îmi va afla vreodată secretul?

Leadership: Trebuie să respecți o manieră de a exprima simțământul de apropiere față de cineva, care să-ți permită experimentarea creației numită "compromisul de a accepta o altă versiune a realității?"

Încercarea mea de a-mi exprima potențialul a fost ca și cum aș fi ales o culoare care m-a transformat complet ! O culoare care a scos în evidență partea aceea folositoare din mine, tot așa cum un pictor se servește de anumite tonuri și nuanțe pentru a reliefa anumite trăsături ale modelului. O culoare care a accelerat întregul meu proces de schimbare, sporindu-mi randamentul, înghițind parcă orice nuanțe care nu se potriveau valorilor și convingerilor mele.

„Culoarea" mea caracteristică a fost un mod de exprimare a propriilor sentimente. Şi îi mulțumesc Mariei că mi-a dat suflul creator de care aveam nevoie pentru a-mi manifesta competențele.

Tu poți să sugerezi oamenilor să aleagă acea „culoare" pe care s-o considere parte integrantă din ființa lor? Acea culoare care să le poată provoca trăiri, stări, sentimente, care să aibă un efect pozitiv asupra psihicului lor, care să conducă la transformarea lor totală? Culoarea ta are personalitatea unui artist care își asumă realitatea după un model de gândire care inspiră numai prin mărturia prezenței sale?

Ridică-ți leadershipul la rang de artă, sugerându-le oamenilor să aleagă și să accepte acea culoare dătătoare de energie care să le deblocheze potențialul.

Leadership: Poți să exprimi ceea ce ești într-un mod pur, autentic și puternic, apelând intens la factorul instinctiv al sentimentului de mister care ține în suspans o lume întreagă până în ultima clipă a vieții?

O clipă în viața unui om poate deveni hotărâtoare. Pentru mine această clipă a fost când am întâlnit-o pe Ea. Dacă n-ar fi fost ea, cea care să-mi dea suflul necesar pentru a trece la acțiune, lucrurile ar fi stat acum probabil cu totul altfel. În sufletul meu îi mulțumesc pentru influența pe care a avut-o asupra mea. Misterul pe care îl împrăștia în jur, farmecul ei aparte, zâmbetul cald și istețimea, m-au convins să-mi doresc să trec la un alt nivel, să mai implic mai mult în cariera mea, să fiu mai bun din punct de vedere profesional, mai perseverent și nu în ultimul rând mai creativ. De atunci nu a trecut o zi fără să scriu ceva, fără să-mi pun imaginația la bătaie.

Scriitorul român, Cristian Ţurcanu, observa: *"Prezența misterului este ceea ce dă aripi și inspirație minților cercetătoare. Prezența misterului și nevoia de a-l elucida este ceea ce determină mintea să aprofundeze cunoașterea și să-și însușească o serie întreagă de calități. Misterul este ceea ce fascinează, dă profunzime și savoare oricărei percepții. Misterul trezește în noi dimensiuni nebănuite și face ca viața să devină cu adevărat interesantă. Alungarea misterului din viața noastră este ca și cum ne-am autoexila într-o zonă deșertică. Dacă,pe măsură ce afli tot mai multe, îți dai seama că știi tot mai puține, înseamnă că misterul este prezent în viața ta, iar sufletul se dezvoltă în voie."*

Scopul unui lider este acela de a-i determina pe oameni să creadă în el și să-l urmeze. Trebuie să fie un model demn de urmat. Trebuie să aibă o putere de transformare. Trebuie să le dea oamenilor sursa de energie și suflul creator de care au nevoie pentru a deveni mai buni și mai eficienți. Trebuie să le dea inspirația de care au nevoie.

Dacă oamenii vor da tot ce au mai bun din ei și vor obține rezultate peste orice fel de

așteptări înseamnă că au fost conduși de un lider foarte bun. Iar dacă își vor egala liderul, atunci succesul lor va crește semnificativ.

A accepta o nouă versiune a realității înseamnă să accepți a trăi permanent cu consecința adoptării unei forme de putere care s-a creat pe fondul unei admirații nemăsurate față de cineva sau ceva.

Suflul creator este 50% inspirație și 50% transpirație. Între a visa să realizezi ceva și a putea să-ți pui visul în practică este o diferență mare. Totdeauna trebuie să-ți evaluezi bine potențialul, posibilitățile de realizare, baza de la care pornești, pentru a fi convins că urmezi o cale bună spre realizarea individuală.

Source: https://neculaifantanaru.com/suflul-creator.html